

Forflag i Righed med dem, som de havde stillet til Hærløven, men jeg betragter de foreliggende Forflag for at være endnu uheldigere og mindre paa deres Plads end de, der forelaae under Hærløvens Behandling. Jeg kan slet ikke tiltroe disse ærede Medlemmer en saadan nautisk Kundskab, at de bestemt skulde kunne sige, at dette var det Fornødne, tværtimod Fagmænds Ytringer. Jeg troer slet ikke, at nogen af disse Mænd ere heelt befarene, eller due til at staae til Roers eller styre lige Cours, og derfor vil jeg bestemt fraråde Enhver i denne Sag at seile i deres Rjølband.

Millen: Det, den ærede fjerde Taler yttrede angaaende Flaaden og dens Stilling til Forsvarsvæsenet, nemlig at den var Hovedvaabnet, er fuldstændigt modsat min Anskuelse, men der er ikke for Diebliffet særlig Anledning for mig til at udvikle min Mening desangaaende. Jeg vilde ønske, at det ærede Medlem havde, jeg vil ikke sige, nøiere kjendt disse Forhold, thi det gjør han vistnok, men havde nøiere eftertænkt dem, inden han sælbede en saa bestemt Dom i denne Henseende. Jeg kjender ogsaa Noget til Forholdet mellem Hær og Flaade, og jeg er af den Overbeviisning, at ingen fornuftig Mand i Marinen ubetinget vil sige, at Flaaden er Danmarks Hovedvaaben. Den ærede Taler omtalte Navne, der endnu nævnes med Hæder, og dem kjende vi Alle, men man maa ogsaa erindre, at der, om end ikke saameget i de nyere Krige som i de ældre, i Landhæren har været Mænd, som endnu nævnes med Hæder. Det gjør mig ondt at skulle sige, at det tilbeels vare Holstenere — begge Rankæerne vare Holstenere — men jeg skulde mene, at saa hæderlige Navne ikke ville blive overstraaede af andre. Hvoraf kom det, at det var Holstenere, som bleve tagne til de vigtigste Poster i Landhæren? Det var, fordi Armeen var thjdsf, medens Flaaden var dansk. Den Gang forstod man, som Digteren siger ved at tale om For-

holdene i Armeen, langt bedre: „Der Teufel hole“ end „Skynd dig, Ole“, og derfor fandt Nationen sig mere tiltalt og smigret ved at see Flaaden udføre store og herlige Meriter, end ved at see Hæren gjøre det, hvilken heller ikke saa ofte havde Leilighed dertil. Hæren bestod dengang af thjdske Hvervede, commanderede af thjdske Officerer, og deraf kom det, at de danske Officerer maatte tillægges det lille „von“, for ikke at blive oversete af deres thjdske Kammerater. Alt Sligt skulde man nøiere betænke, inden man sælbede en saadan Dom som den, den ærede Taler sælbede. — Naar han dernæst nævnte England som Støtte for at bibeholde en Adskillelse mellem Hær og Flaade, var dette det alleruheldigste Exempel, han kunde fremsføre; thi England, der er et Land med uhyre Colonier, som ere større end Moderlandet selv, kan ikke sammenlignes med vore Forhold. Det forekommer mig, at Forstjellen er saa stor, at jeg maa forundres over, at det ærede Medlem netop kunde falde paa at vælge et saa uheldigt Exempel. — Det ærede Medlem nævnte en søgaaende Flaade, og dette Ord er flere Gange brugt under Forhandlingerne; men det forekommer mig, at man ikke gaafte er paa det Næne med, hvad derved forstaaes. Jeg forstaaer ikke ubetinget ved en søgaaende Flaade, at det er en Flaade, som bestaaer af meget store Skibe, men jeg mener, at alle Skibe maae være søgaaende. Naar vi her paa Rheden have seet en amerikansk Monitor, vil det ærede Medlem dog vel ikke sige, at et saadant Skib, naar det er gaaet over Atlanterhavet, ikke er søgaaende eller ikke fortjener denne Benævnelse.

Det Endringsforflag, som jeg tilligemed nogle andre ærede Medlemmer har tilladt mig at stille under Nr. 6, og som er gjentaget under Nr. 9, 24 og 25, gaaer ud paa, at Benævnelsen „Orlogscapitain“ skal ombyttes med „Commandeur“. Man synes at ville opretholde en dobbelt Capitainsklasse i Marinen, hvorved den ældre Deel skulde rangere, sammenstilles eller paralleliseres — hvilken Benævnelse